

Za program kemijski tehnik sem se odločila, ker mi je bila kemija všeč že v osnovni šoli. Poleg samega predmeta me je zanimalo tudi delo v laboratoriju in izvajanje različnih eksperimentov. Takrat si sicer nisem predstavljala, kako hitro bodo minila štiri leta, danes pa sem tukaj, na koncu srednje šole, in lahko rečem, da mi bo ta čas ostal v zelo lepem spominu.

V teh štirih letih sem pridobila veliko novega znanja in izkušenj, predvsem pa spoznala ogromno ljudi in sklenila številna nova prijateljstva. Na šoli mi je bila všeč urejenost prostorov, zelo pa sem cenila tudi odnos profesorjev do dijakov. Bili so prijazni, spoštljivi in z njimi se je bilo mogoče marsikaj dogovoriti, saj so bili res zelo razumevajoči. Seveda niso bili vsi dnevi in vsi odnosi popolni, ampak sem ugotovila, da morata za dober odnos med dijaki in profesorji trud in želja priti z obeh strani.

Najbolj mi bodo v spominu ostali sošolci in prijatelji, s katerimi sem preživela največ časa. Skupaj smo se res veliko zabavali, se smejali in doživeli ogromno lepih trenutkov, profesorji pa so znali kdaj dodati kakšno šalo in popestriti pouk ter ustvarili sproščeno vzdušje. Prav ti majhni trenutki so na koncu tisti, ki jih bom najbolj pogrešala.

Za bodoče dijake pa imam nasvet:

V teh letih čim bolj uživajte in se ne obremenjujte z vsako malenkostjo. Ne razmišljajte samo o ocenah in obveznostih, ampak si vzemite tudi čas zase, za prijatelje in za vse tiste, ki jih imate radi. Štiri leta minejo res hitro in preden se dobro zaveš, je že konec. Zato jih je vredno izkoristiti, spoznati nove ljudi, se veliko naučiti, včasih tudi malo ponagajati, predvsem pa ustvariti številne lepe spomine, saj so na koncu prav ti tisti, ki ostanejo za vedno.

Manca Sladič